

den vurdering, som ministeren giver udtryk for. Jeg får mange henvendelser både mundtlige og skriftlige fra mennesker, der ikke kan forstå, at når de har været skrevet op på en venteliste i mange år og så spørger til deres placering nu, så bliver de ved med at rykke ned på listen.

En stor del af den danske befolkning mener i hvert fald det er diskrimination i betragtning af den venlighed, som regeringen og andre udviser over for de fremmede.

Indenrigsministeren (Karen Jespersen):

Nu er der nogle regler i landets love, der siger, hvornår man kan få lov til at være her i landet, få en opholdstilladelse, og så skal man selvfølgelig også have et sted at bo, ellers tror jeg, vi ville se nogle forhold, vi slet ikke bryder os om. Men det er klart, at der så samtidig skal være boliger nok til de borgere, der er i landet, og det har vi jo sådan igennem historien set svinge, men der er jo en debat i øjeblikket om, hvordan man sikrer, at der er boliger nok.

Jeg tror ikke, at den debat om boliger, ville forsvinde, selv om vi af en eller anden grund ikke modtog mennesker fra andre lande, der skulle bo her i landet. Det er under alle omstændigheder et spørgsmål, der selvfølgelig hører under boligministeren, og det er ikke noget, jeg skal vove mig for langt ud i og gøre mig klog på her.

Til hr. Knud Erik Hansen: I den måde, jeg svarede på før, lå så også, at jeg ingen hensigt har om at lave et klagesystem eller ændre på loven. Jeg synes samlet, at det er en god lov, hvor det jo stadig væk er sådan, at når nogle ikke får deres ønske opfyldt, er det på grund af forhold i kommunerne, at der i forvejen er mange fremmede. F.eks. kan Københavns Kommune, hvor altså en tredjedel af dem, der har personlige ønsker, gerne vil bo, ikke rumme dem. Og hvis man først tog hul på at imødekomme nogle flere i sådanne kommuner, jamen så ville andre også sige, at de også gerne ville bo der. Det er jo netop, fordi man kunne se, at der var nogle kommuner, hvor det risikerede at gå ud over integrationen, at der kom så mange med en anden etnisk baggrund, som der faktisk gjorde.

Holdningen er, at der ikke er grundlag for nogen ændringer, men at det jo også er en del af loven, og det er vigtigt at holde fast i, at der bliver ført samtaler med hver enkelt og på den måde jo taget højde for de enkeltes ønsker.

Styrelsen strækker sig meget langt for at være imødekommende over for de personlige ønsker, den enkelte har.

Knud Erik Hansen (SF):

Hvis der bor mange sammen, vil det gå ud over integrationen.

Jeg synes, at det, den tidligere rapport viste, faktisk var, at flygtninge siger, at de kan godt se, de kan få nogle ressourcer ved at snakke med deres tidligere landsmænd, men så sandelig ønsker de også at være sammen med etniske danskere, for det er her, de skal bo, det er her, de skal fungere. Der var et dobbelt ønske, og det kan jeg godt forstå. Så jeg tror ikke, der er et ønske om at klumpe sig sammen, altså det er jo ikke det, der ligger, men der ligger et nært ønske om, at man kan bruge de familiebånd, man har, til integrationen i Danmark.

Der vil vi egentlig godt opfordre ministeren til, selv om det er svært for København, og selv om det er svært nogle steder i Københavns Amt, at sige: Det kan godt være, vi så skal gøre en undtagelse her, hvis der netop er familiemæssige bånd, der kan styrke integrationen af de mennesker.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Hermed er spørgetiden afsluttet, den tog 3½ time i dag, det var jo flot.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 29:

Forespørgsel til udenrigsministeren [om FN's økonomiske sanktioner mod Irak].

Af Villy Søvnald (SF) m.fl.

(Forespørgslen anmeldt 16/1 2001).

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.